

a fostu încredințată d-lui V. Alesandri, care a dăruit'o «societății Junimea» din Iași.

Din norocire, manuscrisulū esiste încă, și ne place a crede că 'n bună păstrare (1). Cu tóte astea, nimeni nu s'a 'ndemnatu s'elū tipărescă, póte de témă ca nu cum-va chiel-tuielile s'ei fiă zadarnice, érū cartea sē n'aibă sórtea multora, aceea d'a putređi prin pivni-țele librarilorū. Ori-care arū fi ênsē motivulū, munca bētrânului patriotū n'a vēđutū încă lumina, pe cândū «Conții de Monte-Christo» și totū ciuruculū romanțelorū francese se rēs-fēțā pretutindenī, căutate fiindū ca pâinea caldă. D'aci putemū judeca despre direcțiunea culturei naționale și despre greutatea «operi-lorū» ce aparū la noi pe tótā điua.

Astū-felū totū Anton Pann rēmase singurulū culegētorū de proverbe, căci, după dēnsulū, nimeni nu se mai gāndi la dēnsele.

În totū rēstimpulū de ani douē-đeci și doi, n'amū în cunoscințā sē se fi mai datū la lu-minā altele, de câtū cele 450 de pe ultimele optū foi din partea I a multū interesantelorū cārticele publicate de d-lū Petre Ispirescu,

(1) D-lū Al. Lambriorū, într'unū articolū publicatū în *Convorbirile literare* din 1874, a datū uā consciințiosă relațiune despre acestū prețiosū documentū. Trāmitemū pe cititorī la ênsāși scrierea d-lui Lambriorū. — Cātū despre manuscrisū, nu sciū sigurū dēca se mai aflā la Iași sēu dēca d-lū Alesandri l'a reluatū. În totū casulū, arū fi bine ca sēu «Societatea Junimea» sēu «Societatea academică» sē publice acēstā lucrare a bētrânului Golescu, puindū în aplicare, c'ūā așia de bine-venitā ocașiune, celū puținū uā parte din propunerile ce credū bine a presinta aci. De unde nu, dea-mi-se manuscrisulū, și mē 'nsārcinezū a'lū face sē esā la luminā, conformū regulatei publicāri de care 'm-e vorba.